

Svar (28/8 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): På baggrund af bl.a. ombudsmandens foreløbige redegørelse om dette emne er jeg fortsat indstillet på, at vi må have ordnede forhold på området. Hvis vi gennem lovgivningen kan opstille nogle fornuftige regler, der tilgodeser mulighederne for, at skolerne også fremover kan give eleverne værdifulde rejseoplevelser, mener jeg, at det må være løsningen. Jeg mener, at det er vigtigt, at vi får sikret, at tilrettelæggelsen af disse rejser sker på en socialt forsvarlig måde, og således at ingen forældre skal føle sig forpligtet til at betale for deres børns deltagelse i disse ofte dyre rejser.

Jeg har aftalt et møde med Folketingets Ombudsmand den 19. september 1997, hvor vi vil drøfte sagen nærmere.

Spm. nr. S 3087

Til undervisningsministeren (20/8 97) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Ministeren bedes redegøre for de intentioner, der lå bag ændringen af folkeskolelovens § 49 i 1993, og om ministeren mener, at det kan blive nødvendigt at præcisere folkeskolernes mulighed for forældrebetaling yderligere?«

Begrundelse

Der har i længere tid hersket usikkerhed om, hvor vidt folkeskolerne må opkræve forældrebetaling for skolerejser.

Ombudsmanden er nu kommet med en foreløbig redegørelse for lovligheden af forældrebetaling for folkeskoleaktiviteter, der ikke drejer sig om obligatorisk undervisning. Ifølge dagspressen konkluderer ombudsmanden tilsyneladende, at det ikke må finde sted.

Da der imidlertid netop blev foretaget en ændring af folkeskoleloven i 1993, er det spørgers opfattelse, at ændringen netop havde til sigte at præcisere, at kun obligatorisk undervisning skal være gratis, som grundloven foreskriver det.

Svar (28/8 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Intentionerne bag ændringen af formuleringen af folkeskolelovens § 49 i 1993 var følgende.

Tidligere stod det i loven, at det var alle udgifter til folkeskolen, der påhviler kommunerne, for så vidt der ikke er udtrykkelig lovhjemmel for, at udgifterne helt eller delvist påhviler staten, amtskommunerne eller andre.

For at tydeliggøre, at skolerne, som det har været praksis gennem en lang årrække, fortsat kan give eleverne tilbud, der ikke vedrører den almindelige undervisning, og hvor forældrene afholder størstedelen af udgifterne, blev det i loven præciseret, at det er folkeskolens undervisning, jf. herved grundlovens § 76, der skal være vederlagsfri for forældrene.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår bl.a., at der efter lovforslaget ikke vil kunne afkræves forældrene betaling i forbindelse med elevernes deltagelse i skolearrangementer, som ikke er frivillige for eleverne. Det følger således af dette, at folkeskolens undervisning skal være gratis for forældrene, men at der intet er til hinder for, i det omfang man lokalt kan blive enige herom, at bruge en del af undervisningstiden til noget, som ikke vedrører den almindelige undervisning.

Ændringen indebar således, at det fortsat er overladt til lokal afgørelse, herunder såvel kommunalbestyrelse som skolebestyrelse, om og i hvilket omfang man ønsker, at skolen skal kunne indstille den almindelige undervisning til fordel for brugerfinansierede skolerejser, hvor elevernes deltagelse er frivillig. Forældrene vil heller ikke kunne forpligtes til at betale for fx elevernes forplejning på lejrskoler, som er en del af undervisningen, og hvor der derfor som udgangspunkt er mødepligt. Forældrene vil aldrig mod deres vilje kunne pålægges at betale for deres børns deltagelse i arrangementer, som skolen forestår.

Folketingets ombudsmand er i sin foreløbige redegørelse til ministeriet indstillet på at henstille, at der gennemføres en lovændring, hvorved det præciseres, om og i hvilket omfang forældre kan afkræves betaling for elevernes deltagelse i lejrskoler og skolerejser mv.

Jeg er enig med ombudsmanden i, at vi skal have ordnede forhold på området. Da de gældende regler åbenbart ikke altid administreres helt efter hensigten, og tilbudene ikke altid gives på en socialt forsvarlig måde, er der anledning